

Danskeren, et ugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Danskeren udkommer hver Onsdag. Pris pr. Margang i de forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaalning, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen. Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Naar Læerne henvender sig til Folk, der anseer sig for at have høje Ansættelser eller for at have Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Annonceret i dette Blad. Det vil være til gavnlig Blyt.

Udmanaf. Aar efter Kristi Fødsel 1900. Aar efter Verdens Skabelse 5900. Aar efter Reformationen 383.

Oktober. - 31 Dage.

7 S. 8 M. 9 T. 10 D. 11 T. 12 F. 13 S.

14 S. 15 M. 16 T. 17 D. 18 T. 19 F. 20 S.

21 S. 22 M. 23 T. 24 D. 25 T. 26 F. 27 S.

28 S. 29 M. 30 T. 31 D.

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. (Continuation of calendar)

En Renselsesproces.

Jeg formaner Eder derfor, jeg den Bunden i Herren, at I vandre værdigen i det Kald, med hvilket I ere kaldte...

Jndre Mission og Folkekirken.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig Ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig Ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig Ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig Ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Der er foresalden en Begivenhed, som har optaget alles Sind i Danmark og selvfølgelig Ogsaa stort Spaltrum i Amerika.

Jesu Raad d. v. s. tage sig en ordenlig, men paan og begejstrende Rus.

Dg Anton Jensen havde paa Mødet holdt Foredrag, hvortil han for nægtede Læren om de evige Helvedsstraffe og paastod, at denne ikke var bibelsk, men i hvert Fald stridende mod Guds Barmhjertighed.

Bigge blev selvfølgelig angrebne for deres Mening, og Harboørepræsten, en forhøvedende Lejtnant, som af Ministeriet var udvalgt til at skulle holde den indre Missions Retning paa Harboøre i Live, fik "en Næse" fra Biskop G. O. J. i Ribe, og denne skulde Hr. Jensen oplæse paa Prædikestolen.

Saa langt fra at være Blasen lydige, sendte Hr. Jensen Tilrettelse til Biskop og da Ministeriet saa maatte blande sig i Sagen, fik denne Indblanding det for Kirkeministeriet bestemmende Udfald, at det vel indbrømmede Biskop G. O. J. Ret til at give Tilrettelse og forlange den opløst, men "paa Grund af de vanskelige Forhold paa Harboøre" frittog det Hr. Jensen fra Oplæsningen.

Denne for et Ministerium uforparlige Holdning bragte Indre-Missions gamle Leder, Bisk. Beck, i Harnisk, og i den omtalte Artikel "Hvor meget kan der taales af en Præst i Folkekirken?" gav han den Værd.

Han sammenfattede Biskops og Anton Jensens Forhold til den evangelisk-lutheriske Kristendom med hint fra Biskop Støghs sidste Ministerperiode bemærkede: at han gav en kildeskrift, Pastor G. R. O. og, som blot havde kritiseret Ministerens Røgtelse angaaende et Missionshus' Indvielse til foreløbig Kirkebrug i Odense, en Tilrettelse, der kunde se ud, som Trusel om Embedsfortabelse.

Dg nu kan en Præst tilbagevende sin Biskops Tilrettelse, og Ministeriet giver, mens det indbrømmer Biskops Ret, ingen Trusel om Embedsfortabelse, ikke en Gang en Tilrettelse for Ulydigheden, men — det fritager ham endog for at lyde, hvad det selv anser for Ret.

Samtidig med, at Pastor Bisk. Beck sammenfattede dette Forhold, der klart illustrerer Ministeriets meningsløse Læseri med de aabenbare Fornægtelser af Folkekirkens Tro og Lære, omtalte han andre Præster blandt nulevende Præster. Han paastod saaledes, at der endnu findes baade usædelige og fordragne Præster indenfor Folkekirken — og, som Ministeriet kendte disse Forhold, blev de dog ikke afsat.

Skønt Beck ikke nævnte Navne, fremgik det dog af Artiklen, at saa vel han som mange andre Præster fandte de paapregede særgelige Præsteforhold — og dermed var der altsaa saaet saadan Alarm, at Ministeriet maatte gribe til at undersøge Sagen.

Fra Ministeriet forord der straks, at man der ikke kendte de omtalte vittelige Forhold, og det afskædede Bisk. Beck en Erklæring angaaende, hvilke Personer han sigtede til.

Denne Erklæring vil Pastor Beck opgive, og saa maa Ministeriet undersøge de angivne Forhold — og nogle Præsteforhold vil utvivlsomt blive fulgt.

Som en af Bisk. Beck's Venner har givet til en Bladkorrespondent, har mange Præster i Aarhus kendt netop de Forhold, hvorom der er Tale, men saalange Menigheden ikke anklagede kunde der ikke udrettes noget ad privat Vej. Det har været en offentlig Demmelighed, men Ministeriet har intet foretaget sig.

Saa som Beck's Artikel i "Kr. Dgb." og lange siden er det, at en Artikel har hvirvlet Støvet saaledes op — de vantro Blade, der ellers altid er hentykte over kirkelige Stændaler, tog — mærkelig nok! — denne Gang Parti mod Beck, der blottede Kirkens Præst, og for de Præster, hvis Synde nu vil blive blottede. I den Grad er Bisk. Beck forhad og frygtet af Vantroen, saa den end en Velgighed som denne glemmer sig selv og — forsvare Folkekirken, som den ellers altid haaner og bespottet. Man anser i Vantroens Sejr aabenbart ikke, at Folkekirken nu, da Velgigheden er der, bliver befriet fra de daarlige Præsteforhold; den kunde jo ellers let blive for indtagende og besittende, saa Folk kunde tænke, at det er Alvor med dens Kristentro og Liv.

Mærkeligt af alt er det, at det højtkirkelige Forfattermærke "M" i "Nationen" har været at angribe Bisk. Beck for denne Gang: tale rent ud af Boven.

Vel er "M" altid ministeretro haadent Ministeriet er i Himlen eller i Helved, men et ligefrem Angreb, Side om Side med den vantro Præst, der frygter for Folkekirkens Renselse, sigt haade man ikke kunne vente fra det højtkirkelige Partis Ord: er "M".

Alle ondtfælgende Grundtvogianere giver Bisk. Beck Ret, selv om de ikke anerkender hans Ord's Form, og Præst kan nu betragtes som en fuldstændig dødt Mand; Anton Jensen har nu selv forladt sig og en Artikel om Helvedsstraffens Grusomhed i et københavnsk Smudsblad — og de Præster, hvis Navne Bisk. Beck har opgjort til Ministeriet, vil, om Klagen bekræftedes, sandt sikkert blive afsatte.

Det tegner til en ordenlig Renselse af Folkekirken, den maa komme nu da Beck har raabt saa højt, og alle har hørt det. Kommer den ikke, vil den danske Folkekirkes Dage snart være talte. Thi Kirkeministeriet ikke vil sælge sig til den vantro Præsens Mening, uden at den levende Menighed derhjemme vil sige: Saa faar det være forbi med Samarbejdet.

Ministeriet har alt indset denne Fare, og det har derfor, da det hjilt og her forsødt, at Bisk. Beck skulde have en Tilrettelse, uderette gennem "Kr. Dgb." lobet meddele, at det ingenlunde er Hensigten. Det har blot bedt om hans Erklæring angaaende hvilke Præster i Folkekirken, han har sigtet til. Alle velunderrettede Folk paastaar, at Bisk. Beck har gode Veie for sine Sigtelser — og saa maa Underløgelsens Tid komme. Folkekirken er ramt, men sejer Sundheden, vil Folkekirken rejse sig med fornøjet Styrke, befriet for en værdig Byrde.

Den store Ulykke. Dansk Hjælp til Danske. Et fuldtoneende Svar paa Nædraadet. En Udvalgskomite dannet.

Saa lang er Gavelisten over Vidrog til de hjemfærdige Landsmænd i Nicola, Texas, denne Gang bleven, at i var maattet sætte den om paa 8de Side. Der vil altsaa de mange, mange Venner, som saa hjerteligt og hurtigt har betant de nødsidende, kunne finde Kritikerne.

Dg "Dk." bringer sin hjerteligste Tak til Vennerne, fordi de har givet et saa fuldtoneende Svar paa Nædraadet betænke sig.

Forst og sidst vil vi alle takke Gud, fordi han leber "Hjertene som Vandbætte" og gav os Velgighed til at vise Barmhjertighed.

I følge et til "Dk." under 29. Sept. affendt Telegram, saa lydende: Relief Komite for Nicola: Niels Borggaard, L. Riisulff, M. Petersen

er de deri nævnte tre Vandr bleven udvalgt til at fungere som Udvalgskomite — og vor Venner har saaledes al ønskelig Garanti for, at Saverne bliver retfærdigt fordelte blandt de førstliggende nødsidende.

Der var i Gaar i alt indkommet \$438.72, deraf \$343.42 alene i den sidst forløbne Uge.

Hvis der er Venner, som kunde have Lygt til at være med i denne Sag, der saa brøt og stærkt har grebet Sindene, da er det endnu Tid.

I følge senere indløbet Brev vil den nu dannede Komite, saasnart Indsamlingen slutter, gøre Rede for Pengenes Anvendelse.

Paa Foranledning af en Forespørgsel skal vi meddele, at den til "den danske Kirke" hørende Koloni Døne i Texas, der ligger højere oppe i Vindend end Nicola og mere spædet for Orkanens Vej, ikke led noget videre. Kun et Hus brækket om.

Da "Dk."s Indsamling allerede har indbragt saa betydelig en Sum, har vi besluttet allerede med næste Uge at slutte Indsamlingen. Alle Venner, som til nu har levet paa Betænkning, bør altsaa skynde sig for at saa Lov at være med.

Prædiken paa Trefoldigheds Søndag 1900, holdt under Nærskabet i Blair, Nebr., af Pastor E. Johnson. Tænt efter gængsne Opfordringer. Math. 28, 16-20.

Med Kristi Blod dybt forleste Venner! Naade, Fred og Barmhjertighed fra Gud vor Fader og Frelseren den Hæere Jesus Kristus.

Jesús havde sat sine Disciple Stævne paa et Bjerg i Galilæa: "Se jeg gaar forud for eder til Galilæa, der skulde I se mig." Derhen samledes de saa, og der traadte Jesus frem iblandt dem før han forlod denne Jord, som i 33 Aar havde været hans Opholdssted, og hvor han havde vandret og virket, grædt og lidt til vor Frelse.

Det er værd at lægge Mærke til, at det er paa et Bjerg Jesus aabenbarer sig, ikke i en mørk Krog, en gule eller paa et afsides Sted i Støden. Nej, det er paa et Bjerg hvor Lyset kan strømme paa ham. Jesus og hans Sog er noget man ikke behøver at stamme sig ved. Kristendommen kan taale Lyset, taale at blive undersøgt. Det er den ogsaa blevet ved gennem Tiderne, og har altid bestaaet Proven.

Ordene som Jesus talte ved denne Velgighed er de sidste, fra hans Mund, der er os opbevarede. Derfor burde de være os dyrebare. Vi pleje jo at tænke de sidste Ord af en elsket Ven, nærliggende Omhyggelse. Er vi fraværende spørger vi: Sagde han noget som angaar mig? Og er vi til Stede lygte vi med Spænding for at intet Ord skal undslippe os; og saa gemme vi dem i vor Huskommelse og i vort Hjerte, som en kostbar Skat; og det bliver Højtidstunder for os, naar vi drage dem frem til vor Glæde, Trøst eller Advarsel. Saaannde Ord søge vi ogsaa at adlyde til Punkt og Piffel.

Disse Ord af vor Tæst har vi ofte hørt. I Kirkens Højtidstunder, naar et Menneffe ved Daaben bliver indlemmet i Guds Rige, saa traeder jo Jesus frem blandt os og siger: Mig er givet al Magt paa Himlen og paa Jorden, gaar derfor hen og gøre alle Folk til mine Disciple osv.

Kære Venner! I Dag, naar Jesus har sat os Stævne her paa Bjerg ved Blair, hvor han saa ofte har staaet lyslevende for Troens Dje, og hvor han har talt saa mange livsalige Ord til ventende Sjæle. I Dag, naar han igen traeder frem og taler til os, maa vi da lygte med Opmærksomhed til de sidste Ord af vor elskede Herre og Frelser. Maa den Helligaand gøre dem levende og dyrebare for vore Hjertes; og maa det frem for alt blive os magtpaaliggende at adlyde dem.

Hvad har Jesus da at sige sine Disciple? Han taler til dem om sin Magt; om deres Opgaave i Verden og Hjalpen han vil yde dem.

Hør havde han talt til dem om sin Kærlighed: "Ligesom Faderen elsker eder saa elsker jeg eder!" Om sin Færd: "Min Færd lader jeg eder, min Færd giver jeg eder." Om sin Naade: "Jeg gaar bort at berede eder Sted." Men nu taler han om sin Magt. Jesu Ord paaser altid efter vor Behov. Saaledes her, Disciplene trængte til at høre om hans Magt. De havde jo set hvad Magt kunde gøre. Verdens og den jordiske Kirkes Magter, Syndbrødet og den romeriske Troighed, havde logt deres Herre i Graaven, og hvor havde Disciplene ikke staaet for disse Magter. Derfor, nu da Jesus lægger Ord i rette Ord, til at tage Frøkten bort, idet han viser, at han har baade Magt og Autoritet. Ret til at sende dem, og Magt til at opholde og beskytte dem mens de gaa hans Værende paa Jord.

"Al Magt i Himlen og paa Jorden" lad hvem saite det der kan, jeg formaar det ikke. Men jeg tror det. Tror at min Frelser befaler over alle Magter og Kræfter baade synlige og usynlige timelige og aandelige. Tror hvad Apostelen Peter siger, at "han er ved Guds højre Haand og Englene, Magterne og Kræfterne er ham underlagt." Jeg tror hvad Paulus siger: "at han er ophøjet langt over al Synenddom og Magtighed og Magt og Herredømme og al Naam hvad nævnes, baade i denne Verden og den tilkommende."

Derfor er det en kirkelig Kirke paa Jord i Dag. Hvis ikke Jesus havde denne Magt til at opholde og forsvare sin Menighed paa Jord, havde Helvedets Port for længe sin faaet Overhaand over den. Bol og Word, Ligt og Logn, Sværd og Hammer, alt hvad Djævelen og onde Menneffer, alt hvad Skarpsindighed og Dandskab har kunnet opfinde, har været brugt til Angreb paa Kristi Kirke. Den gamle Jøbedom; det gamle og det moderne Hedenkab, de tusinder af Bildfarelsere i og udenfor Kirken har stormet mod den og dens Konge. Men Herren ler ad dem. Han herster ligesult som Konge i Zion.

Denne Magt er givet Jesus. Som Gud havde han al Magt fra Ewighed, nu har han det ogsaa som Menneffe ved Faderens Højre. Hvilken vældig Forandring! Det er ham som laa som et lille hjælpeløst Barn i Bethlehems Krybbe, og som vandrede paa Jordens fattigere end Himlens Fugle og Marrens Dyr, og som nogle velvillige Kvinder opholdt med deres Gode. Det er ham der lag stævnende og bevænde i Gethsemane og sagde: "Min Sjæl er ganske bedrøvet indtil Døden." Det var ham

de bandt og mishandlede, bespottede, tornekrønde og korsfæstede og lagde i Graaven. Nu er han ophøjet til en Højste og Kristus, der raader og Herer Verden, og er Kirkens Hoved, med Magt til at sende sine Disciple med Guldmagt og Frihed til Verdens Ende.

Der er Menneffer som gerne ville tage i Magten. Jorden er fuld af disse Magtiøvere. Men dette har altid været baade til deres egen og andres Ulykke. Se bare hvordan det gaar, naar et Menneffe faar lidt Magt paa Jord. Da rinder Taarerne, da flyder Blødet og Hjertene knuses af Sorg og Glemthed. Da trampes de rings og saages Kærligheder under Fod, og da hæves paa det grusomme her Fornærmelse og Forurettelse. Der er Grund til at frygte, naar et Menneffe tilnaer sig Magt.

Men hvad har vi da at vente af Jesus? Ingen er dog bleven saa mishandlet og forurettet som han. Kunde vi da ikke vente, at han skulde sætte alle Himlens og Jordens Kræfter i Bevægelse for at tage Hævn over sine Hænder? En Gang vil det blive saaledes. En Gang skal alle hans Hænder lægges for hans Fæddes Skammel, naar han kommer for at bringe Hævn over alle dem, der ikke har været hans Evangelium lydige, og ikke annammet Sandhedens Kærlighed til Frelse, og lade sig forlige med Gud.

Dg med sit Gudsomdørb gdfiller han sin Hjord. De fremme saa, til Fryd indgaa, men bort de Orde vige maa.

Derfor gjælder det i Tide at komme, at han ikke vrede og I omkommer paa Vejen.

Men dette er ikke det første hvortil Jesus bringer sin Magt. Det er det sidste. Naar Menneffet ved sin Ulydighed, Bantro og Trods har gjort alle Frelsesforsøg umulige, da indtræder Dommen, ikke for, thi "Gud har ikke Behov i den Ugudeliges Død, men at han omvender sig og lever."

Du ved at du tjener en Herre midt, som istun usdig med Himlens Tid hjemfærd Jordens Lyder. Som Abraham der for Sodom bad, saa bed og du for en store Stad, til lels han Stormen dypser.

Ia prisst være Herren, Himlens og Jordens Kræfter ere i gode Hænder. Hos ham er Magt og Barmhjertighed forenede. Han ynktes inderlig over Folket. Hans smme og kærlige Sind søger altid godt. Han er meget forandret fra den Tid han vandrede paa Jord, men han har ikke forandret Sindelag. Han er den samme som da han i sin ubegribelige Kærlighed steg saa dybt for at frelse os fra evig Fortabelse. Dg derfor, at han steg saa dybt, kunde der stankes ham et Naam over al Naam. Det er altid Guds Vej, Udyggelse for Dødsfæle. Hø si det ydmyge Sind, der vil tjene andre, derefter kunne vi sidde tilbords uden at ringeagte eller forurette andre. Det se vi hos Jøseph og David. Dg fordi vi vide at Jesus har dette Sindelag, der for kunne vi fryde og glæde os, naar han i Dag traeder frem blandt os og siger: Mig er givet al Magt i Himlen og paa Jorden, og derfor er det ogsaa Haab for Verden. Gaar der for ud og gør alle Folk til mine Disciple. Hans Kærlighed omfatter alle Folk, og han langes efter at slutte dem i sin Frelsesfaun og gøre dem delagtige i sin Naade og Frelighed. Men for at dette kan ske med os maa vi blive hans Disciple.

Det er Dpgaven. Først at vi selv ere blevene hans Disciple og siden ere med til at gøre andre til hans Disciple. Dette sker ved Daaben og ved at lære at holde alt det Jesus har befaleet.

I din Barndom døptes du i Faderens, Sønnens og den Hellig And's Naam. Du blev begavet med "Kristus ved Daaben til Døden paa det at ligesom Kristus er oprejst fra de Døde formes belst Faderens Hellighed, saa skulde vi og vandre i et nyt Livnet." Guds Liv blev dit Liv. Hans Retfærdighed blev vor, hans Naade hans Frelighed blev dig skænket i Daaben. Gud har ogsaa forordnet for at du fra Barndommen af lænder den hellige Skrift som kan gøre dig vis til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus." Men er du saa en Jesus Disciple? Det er sikkert ikke overflødig at spørge saadan, thi der ere mange som ere baade døbt og lærte som ikke ere Livet i Gud. De have lært haade indend og udenad, faoet en Mening om Skæbendommen og en hel Del, for det meste ogsaa, rigtige Begreber om Guds Rige, men de have ikke lært at holde hvad Jesu har befaleet. De have lært med Hovedet, men Hjertet

og Viljen er ikke højet ind under Jesu Ord og Bille, saa de høne faaet Magt over deres Hjerte og Liv. At eje Jesu Ord og høre, læse, tale, eller skrive det, gør os ikke til hans Disciple. Men det er en Ulykke at mange, baade Præster og andre, kalde saadanne Jesu Disciple skønt de leve paa nogt helt andet end hvad de høne lært og saaledes sigter dem i Seløbedrag. For at nu ingen skal bebrage sig selv, lyder det derfor først til os, ikke—Gaa ud, men: Gaa ind i dit eget Hjerte, og prøv om du er en Jesu Discipel. Her er tre af Jesu egne

Disciple mærker.

Derfor I blive i mit Ord, ere I i Sandhed mine Disciple og I skulle erkende Sandheden og Sandheden skal frigøre eder." Joh. 9, 35 og et andet Sted siger han: "Derfor mit Ord bliver i eder." Meningen er at Ordet skulde have fundet Hjemsted i dit Hjerte, og at du skulde haave hjemme i Ordet, og leve i det som Fisker i Bandet, der der naar den kommer bort fra sit Element, saa er Guds Ord bleven en Livsforsendighed for dig. At blive i Ordet er at lade det saa Magt over Hjertet og rydde op derinde og vise vor dybe Fordærvelse vor hjælpeløse og fordomte Tilstand og vor store Trang til en Frelser, men ogsaa at lade det lyse for os over Jesu Fyldselgørende for vore Synde, hans rigtige Naade og Forbarmelse mod Syndere, til det skaber en levende Tro i vore Hjertes. Har du erkøbt Evangeliet som en Kraft til Seliggørelse for hved den som troer? Kender du Ordet's Magt til at ydmyge et Menneffe i Støvet for Gud, naar det læse sig selv at kende som en Synde? Kender du hvor saligt det er, naar Ordet om den fri uforsøldte Naade træster og glæder et benaadet Hjerte?

Erfarer du mere og mere Ordet's frigørende Magt saa du troer dig = gjort fra Synens Skuld, Straf og Herredømme, fra Lovens Forbandede og Frygt, men ogsaa er bleven frigjort fra dig selv, dit Hoovmod og dine egne Meninger om Egenretfærdighed og Egentilgælde, til som et glad og lykkeligt Guds Barn at tjene Herren! Da ejer du det første Mærke.

(Sluttet).

Fra Kredsmødet ved Willow Creek

Ved dette Møde, som holdtes fra 7. til 9. Sept. dette Aar, var 9 af Kredsen's Præster til Stede nemlig: N. L. Nielsen, A. M. Andersen, A. Dambo, P. M. Petersen, A. C. Weismann, P. S. Vig, E. Jensen, G. Grill og R. P. Simonsen. J. Petersen var ikke til Stede. N. L. Nielsen blev valgt som Kredsfornand og Underneede som Sekretar. Det tilfaldt altsaa den sidste at give lidt Referat fra Mødet. Denne Opgave fører jeg, er vanskelig at løse da man jo kun maa skrive et ganske lille Stykke. Jeg kunde jo sagtens fortælle hvem der talte og hvad Tæst, de brugte men den Slags Referater er alt for tørre, synes jeg. Derfor vil jeg nu prøve at gengive de levende Tænter, som vare fremme ved Mødet, og som jeg synes er værd at tænke over engang mere.

Ved Naabningsgudstjenesten Fredag Formiddag lød et kraftigt Vidnesbyrd om Mennekens Udygtighed i sig selv til at frembringe noget, som har Værd for Gud enten i Tante, Tale eller Handling. Men Jesus alene var dygtig til at frelse Mennekene og det var da heller ikke hans Mening, at Mennekene skulle vedblive at være udygtige. Han vilde gøre dem dygtige til de helliges Arbejde i Lyet. I Glimmerige kunde kun bruges dygtige Folk.

Saa forhandlede Sannet: Forholdet, indledt af P. S. Vig, mellem Vækkelse og Omvendelse. Hvad er Vækkelse? En Virkning af Guds Raadefald. Hvoledes kommer Raadefaldet? Ved den Hellig And, ikke umiddelbart, men gennem Midler (Ordet og Sakramenterne.) Sygdom, Sorg og Vobgang er som en Begyndelse i Guds Haand. Gud har gjort store og forfærdelige Ting; men Verden sover ubevægnet. Hvad er Omvendelse? En Raadefaldsvirkning i Menneket, saa det slipper sin egen Retfærdighed og modtager Guds. I den vakte er Raadens Uro, i den omvendte er Raadens Hvile. Var der lige saa megen Vækkelse i Verden, som der er Guds Ord's Oplysning, saa var alle troende. Til den rette Tro høter uabskuelige tre Stykker: Raadefald,